Dosar nr.2-7418/23

H O T Ă R Â R E
ÎN NUMELE LEGII

21 octombrie 2025 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)
în componenţă:
Judecător, preşedinte de şedinţă - Potînga Iurie
Grefier - Lucinschi Cristina, Zamfir Felicia, Ciobanu Constantin

a judecat în şedinţă de judecată publică cauza civilă la acţiunea formulată de Chiorescu Iurie împotriva Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Instituția Publică ”Fondul de Investiții Sociale din Moldova” (succesor în drepturi IP ”Oficiul Național de Dezvoltare Regională și Locală”) cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la serviciu, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și altor drepturi salariale - și -

A C O N S T A T A T:

I Aspecte de procedură.

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani la data de 25.11.2021 sub nr.*****, reclamantul Chiorescu Iurie s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Instituția Publică ”Fondul de Investiții Sociale din Moldova” (succesor în drepturi IP ”Oficiul Național de Dezvoltare Regională și Locală”) cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la serviciu, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și altor drepturi salariale (f.d.2-9).

Potrivit fișei de repartizare cererea de chemare în judecată a fost repartizată la data de 25.11.2021 în mod aleatoriu completului de judecată – judecător Babacaru Igor (f.d.1).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 02.12.2021 s-a acceptat și pus pe rol acțiunea depusă de Iurie Chiorescu împotriva Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, persoane terțe Instituția Publică „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, Oxana Isac, Instituția Publică Oficiul Național de Dezvoltare Regională și Locală și directorul instituției, d/nul Mihail Croitor, cu privire la contestarea actelor administrative și restabilirea în funcție cu fixarea termenului de judecată (f.d.38).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 02.12.2021 și 23.05.2022 s-a dispus atragerea în proces în calitate de persoane terțe - Oxana Isac, Instituția Publică Oficiul Național de Dezvoltare Regională și Locală și directorul instituției, Mihail Croitor. (f.d. 38, 53).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani (complet de judecată - judecător Babacaru Igor) din 28.03.2023 a declinată competența la examinarea acțiunea depusă de Iurie Chiorescu împotriva Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, persoane terțe Instituția Publică „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, Oxana Isac, Instituția Publică Oficiul Național de Dezvoltare Regională și Locală și directorul instituției, Mihail Croitor, cu privire la contestarea actelor administrative și restabilirea în funcție cu fixarea termenului de judecată, în favoarea judecătorului specializat în materie de drept civil din cadrul Judecătoriei Chișinău, sediu Centru.

Potrivit fișei extrase din PIGD dosarul nr.2-7418/2023 a fost repartizat în mod aleatoriu judecătorului Iu.Potînga (f.d.88)

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (judecător Iu.Potînga) din 18.04.2023 acțiunea depusă de Iurie Chiorescu împotriva Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, persoane terțe Instituția Publică „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, Oxana Isac, Instituția Publică Oficiul Național de Dezvoltare Regională și Locală și directorul instituției, Mihail Croitor, cu privire la anularea ordinelor de concedere, restabilirea în funcție și încasarea despăgubirilor pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă a fost acceptată în procedură contencioasă și fixat termenul de judecată (f.d.89)

Cererea înaintată nu a fost timbrată cu taxă judiciară, incidente fiind prevederile art.85 din Cod de procedură civilă al RM.

II. În cadrul pregătirii cauzei pentru dezbaterile judiciare.

La termenele de judecată fixate reprezentatul pârâtului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova împuternicit prin procură Ciornîi Andrei (f.d.131) a depus înscrisuri în copii, (f.d.).

III. Soluționarea cererii.

La data de 21 octombrie 2025 instanța a soluționat cauza și a adoptat dispozitivul hotărârii, prin care a respins acţiunea formulată de Chiorescu Iurie împotriva Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Instituția Publică ”Fondul de Investiții Sociale din Moldova” ” (succesor în drepturi IP ”Oficiul Național de Dezvoltare Regională și Locală”) cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la serviciu, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și altor drepturi salariale, ca fiind neîntenmeiată (f.d.231).

IV. Calea de atac formulată în cauză.

Împotriva dispozitivului hotărârii din data de 21 octombrie 2025 de către reprezentantul reclamantului Chiorescu Iurie împuternicit avocațial, avocatul Bodean Valeriu a fost promovată cererea de apel fiind înregistrată la secretariatul instanței în data de 07.11.2025 și care a fost recepționată de grefă la data de 12.11.2025 și transmisă judecătorului în aceeași zi, motiv pentru care, în temeiul prevederilor art.236 din Codul de procedură civilă, în interiorul termenului legal, instanța a întocmit hotărârea integrală.

V. Argumentele părților.

Reclamantul Chiorescu Iurie în motivarea acțiunii a învederat, că în fapt la data de********** în rezultatul desfăşurării unui concurs, Cancelaria de stat, în persoana secretarului general al Guvernului, dna Lilia Palii, pe de o parte, şi subsemnat, pe de altă parte, au încheiat contractul de management nr. 2, potrivit cu care și-a asumat, inter alia, obligaţia de a conduce, în calitate de director, activitatea Instituţiei publice "Fondul de Investiţii Sociale din Moldova". Potrivit pct. 9.1. al contractului, acesta a fost încheiat pe un termen de 4 (patru) ani data numirii (Ordinul nr.***** din ***** "Cu privire la numirea în funcţie a domnului Iurie CHIORESCU"). Susține că în data de********** a fost invitat la Ministerul Infrastructurii şi Dezvoltării Regionale unde, fără nici o explicaţie, i-a fost adus la cunoştinţă ordinul nr*****din aceeaşi zi, semnat de dl Andrei Spânu.

Potrvit pct. 1 al ordinului, contractul de management, arătat supra, urma a fi desfăcut din data de*****. Ulterior la data de*****, a fost iarăşi invitat la minister, unde i-a fost înmânat ordinul nr. ***** semnat de către aceeaşi persoană cu demnitate publică, doar că în ziua de*****, din textul acestui din urmă ordin rezultând că au fost introduse anumite modificări în ordinul nr. ***** intitulat cu privire la demisie. Consideră că ambele aceste ordine au fost emise fără invocarea vreunui motiv susceptibil a-i fi imputat, fiind folosite formal şi abuziv, în tentativa de a da un aspect de legalitate acestor acte, dispoziţiile din cuprinsul art. 86 alin. (1) lit. f) din Codul Muncii al Republicii Moldova nr. 154/2003, pct. 3 din Hotărârea Guvernului nr. ***** cu privire la organizarea şi funcţionarea Fondului de Investiţii Sociale din Moldova, pct. nr. 31 al Statutului Instituţiei publice "Fondul de Investiţii Sociale din Moldova", aprobat Hotărârea Guvernului nr. *****, precum şi pct. 8.3 lit. i) al Contractului de management nr.2 din 10 iunie 2019, încheiat între Fondator şi Directorul Instituţiei publice "Fondul de Investiţii Sociale din Moldova". Menționează că, anterior emiterii ordinelor criticate, nu a fost invitat de către niciun reprezentant al autorităţii publice emitente, care să-i fi comunicat vreun motiv pentru care ar fi trebuit să

părăsească funcţia deţinută, nu i-au fost solicitate anumite explicaţi cu privire la munca prestată, dar nici nu i s-a adus la cunoştinţă vreo intenţie de a-l elibera din acea funcţie. Astfel, nefiind de acord cu ordinile arătate mai sus, le-a contestat prin cerere prealabilă în data de 01.10.2021 la autoritatea emitentă. A arătat că în data de ***** a primit prin intermediul poştei electronice răspunsul cu nr. ***** din ***** semnat electronic de către Secretarului de stat al Ministerului Infrastructurii şi Dezvoltării Regionale, Ana Mardare, prin care i-a fost comunicat despre respingerea cererii prealabile, pe motiv că nu aş fi contestat în ordinea cuvenită ordinele ministrului din***** şi*****. Consideră, că ordinele contestate au fost întemeiate exclusiv pe considerente de alt ordin decât cele de interes public, fără a ţine cont de drepturile şi interesele lui. Susține că din motivul lipsei oricăror temeiuri şi motive de fapt, care ar fi determinat, într- o manieră rezonabilă, eliberarea lui din funcţie, pledează pentru ilegalitatea ordinelor contestate.

Invocă că, aprobând ordinul viceprim-ministrului, ministru al Infrastructurii şi Dezvoltării Regionale, Andrei Spînu, nr*****din********** Cu privire la demisie, ordinul viceprim-ministrului, ministru al Infrastructurii şi Dezvoltării Regionale, Andrei Spînu, nr.*****din***** Cu privire la rectificarea ordinului nr*****din********** pârâtul a neglijat această obligaţie de a acţiona conform legii, interpretând într-o manieră defavorabilă mie prevederile de la art. 86 alin. (1) lit. f) din Codul muncii, potrivit cu care Concedierea - desfacerea din iniţiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum şi a celui pe durată determinată - se admite pentru următoarele motive: ... schimbarea proprietarului unităţii (în privinţa conducătorului unităţii, a adjuncţilor săi, a contabilului-şef). Relevă că că prin Hotărârea Guvernului cu nr. *****din 25.08.2021, au fost operate modificări inclusiv în textul pct. 3 al Hotărârii Guvernului cu nr. 1188 din 28.11.2018 cu privire la organizarea şi funcţionarea Fondului de Investiţii Sociale din Moldova, astfel încât, în prezent, Ministerul Infrastructurii şi Dezvoltării Regionale exercită funcţia de fondator al Instituţiei publice „Fondul de Investiţii Sociale din Moldova", deşi în textul iniţial al Hotărârii modificate, la pct. 3, în calitate de fondator al Fondului era indicat Ministerul Economiei şi Infrastructurii. Afirmă că aşa-numita schimbare a proprietarului unităţii nu este altceva decât rezultatul modificărilor organizatorice în cadrul Guvernului. Menţionez că modificările operate nu egalează cu schimbarea proprietarului, or nu a fost adusă atingere esenţei activităţii desfăşurate, surselor de finanţare (acestea fiind în continuare cele de domeniul public), iar Ministerul Infrastructurii şi Dezvoltării Regionale este la fel parte componentă a Guvernului, precum era parte a aceleiaşi instituţii publice şi Ministerul Economiei şi Infrastructurii la momentul constituirii Fondului. Astfel, consideră că ordinele contestate din***** şi, respectiv,***** conţin trimiteri formale la dispoziţiile Codului muncii, indicate mai sus.

În drept și-a întemeiat cererea în baza art.art. art. 166-168 Cod de procedură civilă, art. art. 20, 189, 206 alin. (1) lit. a), 211-212 al Codului administrativ.

Cere anularea integrală a Ordinului MIDR nr. lip din***** “Cu privire la demisie”, prin care s-a dispus desfacerea din data de***** a Contractului de management nr.*****din********** încheiat între Fondator şi reclamant, directorul I.P. “Fondul de Investiţii Sociale din Moldova”; anularea integrală a Ordinului MIDR nr. ***** din***** “Cu privire la rectificarea ordinului nr.***** din*****; anularea integrală a răspunsului MIDR nr. ***** din 29.10.2021 cu privire la cererea prealabilă înaintată de reclamant; restabilirea reclamantului în funcţia deţinută anterior de director al I.P. “Fondul de Investiţii Sociale din Moldova”; încasarea salariului pentru absenţa forţată de la muncă.

În şedinţele de judecată *reclamantul Chiorescu Iurie* a susţinut pe deplin acţiunea, din motivele de fapt şi de drept expuse în ea au solicitat admiterea acesteia integral reiterând argumentele din cererea de chemare în judecată precizată.

Pârâtul Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova prin intermediul reprezentantului său împuternicit în bază de procură, a optat pentru respingerea cererii ca neîntemeiată, motivând că, regimul general al funcţiei deţinute anterior de reclamant, raporturile juridice dintre deţinătorul funcţiei respective şi autoritatea publică, precum şi alte raporturi ce decurg din acestea, sunt reglementate de Contractul de management nr.*****din********** Codul muncii nr. 154/2003 şi Legea nr. 98/2012 privind administraţia publică centrală de specialitate. Invocă că potrivit art. 32 alin. (5) al Legii nr. 98/2012 privind administraţia publică centrală de specialitate, conducătorii instituţiilor publice

din sfera de competenţă a ministerului sau a altei autorităţi administrative centrale se angajează şi se eliberează din funcţie, în condiţiile legislaţiei muncii, de către ministru sau de către directorul general, dacă actele legislative care reglementează activitatea instituţiilor respective nu prevăd altfel. Astfel, potrivit art. 86 alin. (1) lit. f) al Codului muncii nr. 154/2003, desfacerea din iniţiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum şi a celui pe durată determinată, se admite din motivul schimbării proprietarului unităţii (în privinţa conducătorului unităţii, a adjuncţilor săi, a contabilului-şef). Complementar, Hotărârea Guvernului nr. ***** cu privire la organizarea şi funcţionarea Fondului de Investiţii Sociale din Moldova, stabilea expres că Fondul este persoană juridică cu formă juridică de organizare de instituţie publică. Ulterior, în urma modificărilor aduse prin Hotărârea Guvernului nr. 142/2021, intrate în vigoare la
01.09.2021, s-a dispus transferul calităţii de fondator al Fondului de la Cancelaria de Stat către MIDR.
Mai mult, s-a referit la prev. Hotărârii Guvernului nr. 271/2022, potrvit cărei Fondul a fost reorganizat în I.P. „Oficiul Naţional de Dezvoltare Regională şi Locală", păstrându-se aceeaşi calitate de fondator în persoana MIDR. Prin urmare, modificarea fondatorului reprezintă o schimbare substanţială în structura autorităţii tutelare, echivalând din punct de vedere juridic cu schimbarea proprietarului unităţii, fapt ce justifică temeinic încetarea raporturilor de muncă ale conducătorului instituţiei. Astfel, la********** în temeiul normelor invocate mai sus, precum şi în baza clauzei 8.3 lit. i) din Contractul de management nr.*****din********** încheiat cu ex-fondatorul Cancelaria de Stat, a fost emis Ordinul nr. 11p „Cu privire la demisie" şi ulterior la*****, Ordinul nr. ***** „Cu privire la rectificarea Ordinului nr. lip din***** " - acte pe care le consideră întemeiate. În concluzie a arătat că, actele emise sunt legale şi temeinic motivate, întrucât transpun expres cadrul normativ ce reglementează procedura de numire şi eliberare a conducătorilor instituţiilor publice în subordinea autorităţilor centrale. Susţine că nu se poate reţine existenţa vreunei încălcări a dispoziţiilor legale, întrucât decizia de încetare a raporturilor de muncă a fost determinată de schimbarea fondatorului instituţiei, situaţie prevăzută expres de legislaţia muncii, care admite legitimitatea de încetare a funcţiei de conducere.
În consecinţă a menționat că, încetarea raporturilor de muncă ale dlui Chiorescu Iurie a fost efectuată în deplină concordanţă cu prevederile legale, fiind justificată obiectiv prin modificarea fondatorului instituţiei şi temeinic susţinută de dispoziţiile art. 86 alin. (1) lit. f) din Codul muncii nr. 154/2003, ale art. 32 alin. (5) din Legea nr. 98/2012 şi ale hotărârilor Guvernului prenotate. Prin urmare, consideră că acţiunea reclamantului este nefondată, întrucât încetarea raporturilor sale de muncă a fost realizată legal, motivat şi conform competenţelor autorităţii fondatoare, fără a fi încălcate drepturile sale garantate de legislaţia muncii. Totodată a mai specificat că sunt incidente şi prevederile art. 200 din Codul civil al Republicii Moldova, care reglementează eliberarea din funcţie a administratorului. Conform alin. (1) şi (2) ale acestui articol, administratorul poate fi eliberat din funcţie prin hotărârea organului competent al persoanei juridice, în temeiul legii sau al contractului, inclusiv fără invocarea unui motiv şi fără termen de preaviz, iar în cazul în care între administrator şi persoana juridică există un raport juridic de muncă, eliberarea din funcţie atrage de drept încetarea contractului individual de muncă din aceeaşi dată. În mod expres, dispoziţiile legislaţiei muncii nu pot fi invocate pentru a contesta hotărârea de eliberare din funcţie a administratorului, ceea ce exclude aplicabilitatea argumentelor privind pretinsa nelegalitate a ordinului de eliberare.

Cu referire la restabilirea în funcţia deţinută anterior de director al I.P. "Fondul de Investiţii Sociale din Moldova", consideră această cerinţă neîntemeiată din mai multe motive de ordin legal, contractual şi factual. În primul rînd a arătat că, contractul individual de muncă al reclamantului a fost încheiat pentru o perioadă determinată, cu termenul de valabilitate între ***** şi ***** Potrivit art. 54-55 din Codul muncii nr. 154/2003, contractul individual de muncă încetează de drept la expirarea termenului pentru care a fost încheiat, fără a fi necesară vreo acţiune suplimentară din partea angajatorului, în mod special cu conducătorii unităţilor, adjuncţii lor şi contabilii-şefi ai unităţilor. Astfel, chiar dacă nu ar fi intervenit concedierea reclamantului, raporturile de muncă ar fi încetat oricum la data de 28.03.2023, prin efectul legii. Din această perspectivă consideră că, solicitarea de restabilire în funcţie este lipsită de o justificare.

Cât privește încasarea salariului pentru absenţa forţată de la muncă menționează că, potrivit pet. 311 al Statutului I.P. „Fondul de Investiţii Sociale din Moldova”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. *****, directorul şi directorul adjunct sunt numiţi în funcţie şi eliberaţi din funcţie de către fondator. Respectiv, urmare modificărilor efectuate la hotărârea Guvernului prenotată, prin Hotărârea Guvernului nr. 142/2021 cu privire la modificarea şi abrogarea unor hotărâri ale Guvernului, în vigoare din 01.09.2021, ministrul are competenţe doar de numire, destituire şi eliberare in/din funcţie pe directorul I.P. „Fondul de Investiţii Sociale din Moldova”. Subsecvent, a invocat faptul că, în conformitate cu art. 32 alin. (5) al Legii nr. 98/2012 privind administraţia publică centrală de specialitate, având în vedere că Fondul este o instituţie publică, conducătorii instituţiilor publice din sfera de competenţă a ministerului sau a altei autorităţi administrative centrale se angajează şi se eliberează din funcţie, în condiţiile legislaţiei muncii, de către ministru sau de către directorul general, dacă actele legislative care reglementează activitatea instituţiilor respective nu prevăd altfel. Astfel, potrivit art. *****alin. (1) al Codului muncii nr. 154/2003, legiuitorul a prevăzut expres că, salariul se plăteşte periodic, nemijlocit salariatului sau persoanei împuternicite de acesta, în baza unei procuri autentificate, la locul de muncă al salariatului... Adiţional, a remarcat că, potrivit pct. 36 al Statutului Fondului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. *****, finanţarea activităţii Fondului se efectuează din: 1) mijloacele partenerilor de dezvoltare şi ale donatorilor, contribuţiile bugetului de stat şi ale bugetelor locale; 2) alte surse legale. Astfel, remunerarea muncii tuturor angajaţilor din cadrul Fondului este din bugetul prevăzut pentru Fond, din bugetul Fondului. În consecinţă, în eventualitatea circumstanţelor în care solicitarea reclamantului privind anularea actelor administrative individuale contestate prin prezenta acţiune este admisă, MIDR este în imposibilitate de a achita salariul restant pentru absenţa forţată de la locul de muncă a reclamantului, din considerentul că, toate plăţile salariale pentru rambursarea / remunerarea muncii tuturor angajaţilor din cadrul Fondului este din bugetul prevăzut pentru Fond, din bugetul Fondului. In contextul celor relevate supra, în conformitate cu prevederile Codului muncii nr. 154/2003, MIDR solicită instanţei: respingerea integrală a cererii de chemare în judecată înaintată de reclamantul Iurie Chiorescu împotriva Ministerul Infrastructurii şi Dezvoltării Regionale, ca neîntemeiată.

Reprezentanții intervenientului accesoriu Instituția Publică ”Fondul de Investiții Sociale din Moldova” (succesor în drepturi IP ”Oficiul Național de Dezvoltare Regională și Locală”) împuterniciți inițial s-au prezentat la termenele de judecată ulterior în cadrul dezbaterilor judiciare, cât și în pledoarii nu au fost prezenți din care considerente instanța a dispus examinarea în lipsa acestuia.

VI. Soluția, considerentele și aprecierea instanței:

Analizând și examinând actele și lucrările dosarului, audiind lămuririle participanților la proces, cercetând probele atașate la dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, studiind normele legii aplicabile, instanţa de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea din următoarele considerente de fapt și de drept.

În drept, instanța reține că conform art. 130 alin. (1) CPC RM instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În baza art. 240 alin. (1) CPC RM la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Art. 354 din Codul muncii prevede că se consideră litigii individuale de muncă divergenţele dintre salariat şi angajator privind: încheierea contractului individual de muncă; executarea, modificarea şi suspendarea contractului individual de muncă; încetarea şi nulitatea, parţială sau totală, a contractului individual de muncă; plata despăgubirilor în cazul neîndeplinirii sau îndeplinirii necorespunzătoare a obligaţiilor de către una din părţile contractului individual de muncă; rezultatele concursului; anularea ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărârii) de angajare în serviciu, emis conform art.65 alin.(1); neeliberarea în termen a carnetului de muncă, înscrierile incorecte efectuate în acesta; alte probleme ce decurg din raporturile individuale de muncă.

În conformitate cu art. 81 alin. (1) şi (3) Codul Muncii al RM, contractul individual de muncă poate înceta: a) în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor (art.82, 305 şi 310); a[1]) prin acordul scris al părţilor (art. 82[1]); b) la iniţiativa uneia dintre părţi (art.85 şi 86). Contractul individual de muncă încetează în temeiul ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărîrii) angajatorului, care se aduce la cunoştinţa salariatului, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepționării/înștiințării, cel târziu la data eliberării din serviciu, cu excepția cazului în care salariatul nu lucrează până în ziua eliberării din serviciu (absenţă nemotivată de la serviciu, privaţiune de libertate etc.). Ordinul (dispoziţia, decizia, hotărârea) angajatorului cu privire la încetarea contractului individual de muncă trebuie să conţină referire la articolul, alineatul, punctul şi litera corespunzătoare din lege.

Potrivit art. 86 alin. (1) lit. f) Codul muncii, desfacerea din iniţiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum şi a celui pe durată determinată se admite în cazul schimbării proprietarului unităţii (în privinţa conducătorului unităţii, a adjuncţilor săi, a contabilului-şef).

În conformitate cu art. 89 alin. (1) şi (2) Codul Muncii al RM, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărîre a instanţei de judecată. La examinarea litigiului individual de muncă de către instanţa de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea şi să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului.

Analizând actele și materialele administrate în cauză, instanța reține că reclamantul Chiorescu Iurie a fost numit în funcția de director al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” în temeiul Contractului de management nr.*****din********** încheiat între reclamant și fondator, pe durată determinată, pentru un termen de patru ani, în baza Ordinului nr. ***** din *****. La data de 25.08.2021 a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. *****privind modificarea și abrogarea unor hotărâri ale Guvernului, prin care a fost modificată structura organizatorică a administrației publice centrale, inclusiv sub aspectul exercitării atribuțiilor de fondator al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, calitate care a fost transferată de la Cancelaria de Stat către Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, hotărârea intrând în vigoare la data de 01.09.2021. În urma modificării raportului juridic de subordonare instituțională, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, în calitate de autoritate fondatoare, a emis Ordinul nr*****din***** „Cu privire la demisie”, prin care a dispus desfacerea, începând cu data de*****, a Contractului de management al reclamantului, iar ulterior Ordinul nr.*****din***** privind rectificarea ordinului anterior (f.d.13-22, 107-126).

Instanța constată că ordinele contestate au fost comunicate reclamantului și au produs efecte juridice de la data indicată în cuprinsul acestora.

Instanța reține că, potrivit art. 32 alin. (5) din Legea nr. 98/2012 privind administrația publică centrală de specialitate, conducătorii instituțiilor publice din sfera de competență a ministerelor se angajează și se eliberează din funcție de către ministru, în condițiile legislației muncii, dacă actele normative speciale nu prevăd altfel.

Totodată, potrivit Hotărârii Guvernului nr. ***** privind organizarea și funcționarea Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, fondatorul instituției exercită competențele privind numirea și eliberarea conducerii.

În condițiile în care, la data emiterii ordinelor contestate, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale deținea calitatea de fondator al instituției, instanța constată că acesta a acționat în limitele competenței sale legale.

Instanța reține că încetarea raporturilor de muncă ale reclamantului a fost dispusă în temeiul art. 86 alin. (1) lit. f) din Codul muncii al Republicii Moldova, normă care prevede posibilitatea desfacerii contractului individual de muncă din inițiativa angajatorului în cazul schimbării proprietarului unității, în privința conducătorului unității.

În cazul instituțiilor publice, noțiunea de „proprietar” nu se circumscrie dreptului de proprietate privată, ci desemnează autoritatea publică ce exercită atribuțiile de fondator, respectiv prerogativele esențiale asupra persoanei juridice, inclusiv dreptul de numire și revocare a organelor de conducere.

Transferul calității de fondator determină modificarea subiectului de drept care exercită aceste prerogative, ceea ce constituie, din punct de vedere juridic, o schimbare a proprietarului în sensul art. 86 alin. (1) lit. f) Codul muncii.

Instanța reiterează că dispozițiile art. 86 alin. (1) lit. f) Codul muncii sunt aplicabile în privința conducătorilor unităților, inclusiv a instituțiilor publice, ori de câte ori intervine o schimbare a subiectului care exercită prerogativele esențiale asupra unității respective.

În cazul instituțiilor publice, noțiunea de „proprietar" trebuie interpretată în sens funcțional și juridic, ca autoritate fondatoare care exercită drepturile de administrare, control și numire a conducerii, iar nu în sens patrimonial restrâns.

Această interpretare rezultă atât din specificul persoanelor juridice de drept public, cât și din practica judiciară constantă, fiind conformă principiului aplicării efective a normelor de drept al muncii în sectorul public.

În consecință, instanța constată că aplicarea art. 86 alin. (1) lit. f) Codul muncii nu constituie o extindere nejustificată a normei, ci o interpretare conformă naturii juridice a raportului dedus judecății.

Prin urmare, instanța constată că ordinul de concediere a reclamantului se întemeiază pe un temei legal expres prevăzut de legislația muncii.

Instanța constată că încetarea raporturilor de muncă ale reclamantului nu a fost determinată de fapte imputabile acestuia și nu are caracter disciplinar.

În asemenea situații, angajatorul nu este ținut să invoce sau să probeze existența unei culpe, iar măsura nu este condiționată de desfășurarea unei proceduri disciplinare ori de audierea prealabilă a salariatului.

Motivarea ordinului de concediere constă în indicarea temeiului juridic aplicabil, respectiv art. 86 alin. (1) lit. f) Codul muncii, fiind suficientă pentru a permite destinatarului actului să înțeleagă cauza juridică a încetării raporturilor de muncă. Prin urmare, instanța apreciază că ordinul contestat este suficient motivat sub aspect juridic.

Instanța reține că dreptul la muncă, garantat de art. 43 din Constituția Republicii Moldova, nu are caracter absolut și poate fi exercitat în condițiile stabilite de lege. Încetarea raporturilor de muncă în temeiul unei norme legale exprese, ca urmare a modificării cadrului instituțional, nu constituie o ingerință disproporționată, ci rezultatul aplicării unei reglementări legale previzibile, cunoscute părților la momentul încheierii contractului de management.

Instanța constată că reclamantul, în calitate de conducător al unei instituții publice, trebuia să prevadă caracterul temporar și dependent de structura organizatorică a funcției deținute. Instanța reține că dreptul la muncă nu garantează menținerea pe durată nedeterminată într-o funcție de conducere din sectorul public. Funcțiile de conducere în instituțiile publice sunt, prin natura lor, dependente de structura organizatorică și de autoritatea fondatoare, iar titularii acestora trebuie să prevadă posibilitatea încetării raporturilor de muncă în urma reorganizărilor instituționale. În speță, reclamantul a exercitat funcția în baza unui contract de management pe durată determinată, asumând implicit riscurile inerente modificărilor de structură administrativă.

Instanța reține că Contractul de management nr.*****din***** a fost încheiat pe durată determinată, termenul acestuia expirând la data de ***** Instanța subliniază că restabilirea în funcție reprezintă o măsură reparatorie condiționată de constatarea nelegalității concedierii și de existența raportului juridic de muncă la momentul soluționării litigiului. Întrucât contractul de management al reclamantului a expirat la data de 28.03.2023, orice măsură de restabilire ar fi lipsită de efect juridic și ar contraveni principiului securității raporturilor juridice.

Instanța constată că acordarea despăgubirii pentru absența forțată de la muncă este condiționată de constatarea caracterului nelegal al concedierii. Întrucât instanța a reținut legalitatea încetării raporturilor de muncă ale reclamantului, nu există temei pentru acordarea vreunei despăgubiri salariale.

Pentru considerentele expuse, instanța concluzionează că ordinele contestate au fost emise de autoritatea competentă, în temeiul și în aplicarea normelor de drept material incidente, iar argumentele invocate de reclamant nu sunt de natură să răstoarne prezumția de legalitate a actelor administrative.

Instanța conchide că acțiunea formulată de Chiorescu Iurie împotriva Ministerului Sănătății al R.Moldova cu privire la anularea ordinului de concidiere din serviciu, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, precum și a altor drepturi salariale, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă având în vedere următoarele:

Potrivit art. 86 alin. (1) lit. f) Codul muncii, desfacerea din iniţiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum şi a celui pe durată determinată se admite în cazul schimbării proprietarului unităţii (în privinţa conducătorului unităţii, a adjuncţilor săi, a contabilului-şef).

În conformitate cu art. 263 Codul Muncii al RM, în afară de cazurile de încetare a contractului individual de muncă în temeiurile prevăzute de prezentul cod şi de alte acte normative, contractul individual de muncă încheiat cu conducătorul unităţii poate înceta în caz de: a) eliberare din serviciu a conducătorului unităţii debitor în conformitate cu legislaţia cu privire la insolvabilitate; b) emitere de către organul abilitat sau proprietarul unităţii a ordinului (dispoziţiei, deciziei, hotărîrii) întemeiat juridic de încetare a contractului individual de muncă înainte de termen; precum şi c) în alte cazuri prevăzute de contractul individual de muncă.

Prin DCC nr.24 din 29.03.2018 de inadmisibilitate a sesizării nr. 18g/2018 privind excepţia de neconstituţionalitate a unor prevederi din art. 86 alin. (1), lit. f) din Codul Muncii ”…Curtea a menţionat că în jurisprudenţa sa, oricum ar fi exercitat dreptul la muncă, exigenţele şi condiţiile legale ce-i conferă titularului acest drept nu pot fi ignorate. Aceste condiţii stabilesc, de regulă, capacitatea persoanei de a deveni salariat intr-un anumit domeniu şi/sau pe o anumită durată (HCC nr. 5 din 23 aprilie 2013, §50). În acest context, Curtea a reţinut că libertatea alegerii locului de muncă nu poate fi una absolută şi nelimitată. Legislaţia muncii condiţionează încadrarea în câmpul muncii de întrunirea anumitor condiţii. De asemenea, ea stabileşte situaţiile de încetare a raporturilor de muncă (HCC nr. 5 din 23 aprilie 2013, §53).

Potrivit art. 11 alin. (1) lit. r) din Legea privind administraţia publică centrală de specialitate, conducerea ministerului este exercitată de către ministru, care numeşte în funcţii, modifică, suspendă şi încetează raporturile de serviciu (de muncă) ale conducătorilor şi adjuncţilor structurilor organizaţionale din sfera de competenţă a ministerului, cu excepţia cazurilor în care aceasta ţine de competenţa Guvernului, în temeiul actelor legislative speciale.

Așadar, în baza dispozițiilor menționate mai sus, instanța conchide că, ministrul este competent să înceteze raporturile de serviciu ale conducătorilor şi adjuncţilor structurilor organizaţionale din sfera de competență a Ministerului, această competență implică și concedierea unei persoane în baza art.86 alin. (1) lit. f) din Codul muncii, pentru că norma prevede în mod expres că motivul în discuție este incident inclusiv și în legătură cu schimbarea proprietarului unităţii (fodatorului/asociaților).

Totodată, în situația în care s-a constatat legalitatea ordinului contestat, lipsesc temeiuri privind restabilirea reclamantului în funcția deținută de director al al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”. Or, contrar prevederilor art.89 Codul muncii, nu se atestă o eliberare nelegitimă din serviciu a reclamantului Chiorescu Iurie.

În temeiul respingerii solicitărilor principale – capetele de cerere privind concedierea angajatului, restabilirea în funcție, încasarea drepturilor salariale, precum și reieșind din caracterul subsidiar al cerințelor de repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată, instanța consideră pasibile de respingere și a acestora.Or, art. 330 Codul Muncii obligă angajatorul să repare integral prejudiciul cauzat persoanei doar în rezultatul privării ilegale de posibilitatea de a munci, în situația când există culpa angajatorului, ceea ce nu s-a adeverit în prezenta speță.

Reieșind din probele administrate, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar şi apreciate, în baza art.130 C.proc.civ., din punct de vedere al pertinenţei, admisibilităţii, veridicităţii, iar în ansamblul sub toate aspectele în coroborarea lor, instanţa ajunge la concluzia că acţiunea formulată de Chiorescu Iurie împotriva Ministerului Infrastructurii şi Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Instituția Publică ”Fondul de Investiții Sociale din Moldova” ” (succesor în drepturi IP ”Oficiul Național de Dezvoltare Regională și

Locală”) cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la serviciu, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și altor drepturi salariale este neîntemeiată, urmînd, în consecință, a fi respinsă.

În conformitate cu prevederile art.art. 238-242 C.proc.civ., instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge acţiunea formulată de Chiorescu Iurie împotriva Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Instituția Publică ”Fondul de Investiții Sociale din Moldova” ” (succesor în drepturi IP ”Oficiul Național de Dezvoltare Regională și Locală”) cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la serviciu, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu și altor drepturi salariale, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel în termen de 30 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) din data pronunțării dispozitivului hotărîrii.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Potînga Iurie